

הקונפליקט

נמרוד קמר | אחורי הקלעים של החיים

הסטודנטיה אלמנה בבית הספר סם שפיגל לקולנוע ולטלוויזיה – ירושלים

לבית ספר סם שפיגל ניסיתי להתקבל לראשונה במרץ 2003. עברתי את השלב הראשון של המבחנים (כתיבת סיפורים קצרים ותמונות סטילס) והגעתי לריאיון בבית ספר מול פאנל מורים בראשות מנהל בית ספר רנן שור. נשאלתי בריאיון מה מרגש אותי ומה גורם לי לבכות. המצאתי סיפורים על אהבות נכזבות ועל חוויותי כילד כשקנו לי גלידת וניל וכשהפלאפל נול לי בפתח תקוה. כעבור שבוע קיבלתי מכתב בדואר על כך שלא עברתי את שלב הריאיון. בשנת הלימודים הבאה, נובמבר 2003, ניסיתי שוב להתקבל. שוב עברתי את השלב הראשון. הפעם הגשתי תמונות סטילס של חברתי המתולתלת תמר:

בריאיון החוזר נשאלתי על ידי רנן למה אני אוהב את תמר ועניתי שאני אוהב את התלתלים שלה. רנן סיכם שאני מוצלח בצד האינטלקטואלי אך קצת לוקה בלהתבטא רגשית. הוא זימן אותי לעוד ריאיון ואמר לי לבוא מוכן. לריאיון השני הגעתי עם מונולוג מוכן. אמרתי את כולו. בסופו רנן אמר לי תודה ושהם יחזרו אלי. המונולוג כלל סיפור על סף הבכי על כך שהייתי ליד פיגוע בירושלים וגם על חיפושית שפעם היתה לי והתרסקה. כעבור שבועיים רנן התקשר אלי ואמר שהוא חושב שאני צריך ללמוד במגמת תסריטאות בשנה הבאה (ולא במגמת קולנוע). הסכמת, אבל אחר-כך התחרטתי ושלחתי לו מכתב כן, לו נתתי את הכותרת "אף על פי כן".

כעבור שבועיים התקשר אלי מנהל ההפקות של בית ספר הודיע לי שקיבלתי הזדמנות נוספת להתקבל למסלול המלא של לימודי קולנוע בבית ספר. הוא הודיע לי שעלי להיות עוזר הפקה בהפקה של סרט גמר של בית ספר. כעבור שבוע התקשרה אלי עדי חלפין, הודיעה על צילומי ההשלמה שיש בשבוע הבא לסרט הגמר שלה, ושאלה אותי אם יש לי אוטו. בסוף ההפקה של סרטה של עדי חלפין רנן זימן את המפיקה של הסרט לשיחה. זו הגישה לרנן סיכום של התפקוד שלי בהפקה. כעבור שבועיים, ביום העצמאות של 2004, רנן התקשר אלי ואמר לי שיש לו בשורה משמחת עבורי לחג.

בנובמבר 2004 התחילה שנת הלימודים. בשיחת חתך רנן הודיע לנו שאנחנו קולנועני העתיד ושנפתחה בבית ספר מגמה חדשה להפקה, שתלמידיה, עקרונית, שווי ערך לתלמידי המסלול המלא. התחלתי אז לפתח רעיון לסרט מתיחות ירושלמי. במקביל אליו, התחלתי לעבוד על סרט דוקומנטרי קצר על הורי. לקראת סיום העבודה עליו, הוחלט שכל תלמידי הכיתה יעברו חונכות עריכה נוספת עם המורה לבימוי תיעודי. כאשר לא הגעתי לשעה שנקבעה לי

עם המורה, הודיעה לי המזכירה שנקנסתי בסכום של 150 שקלים, בהתאם למדיניות בית ספר הגורסת כי הזמן של החונך עולה כסף.

----- Original Message -----

From: nnimrodd
To: סם שפיגל-יונת ; סם שפיגל-עליזה
Sent: Tuesday, February 15, 2005 1:16 AM
Subject: הפצרה לביטול הקנס.

שלום יונת ועינת.

אני רוצה שוב להפציר בכן שלא תקנסו אותי (בבקשה) עקב אי ההגעה שלי לחונכות עם מיכאל לב טוב ביום חמישי שהיה, ממספר סיבות, שנראה שהן די עקרוניות:

- האינטרס להגיע לחונכות הוא לכאורה שלי והוא לא אינטרס כלכלי. לא היה מישור שהפסיד כסף בגלל שלא הגעתי; לא מיכאל וגם לא בית ספר.

- כל חונכות אמורה לבוא מיוזמת הנחנך, ומוכן שאם באה מיוזמת אותו הבית ספר או מיוזמת אותו המורה ונקבעת ביוזמת אותן שעות כלליות, ללא תיאום עם הנחנך, אזי - אי אפשר לצפות מאתו הנקנס להיקנס אם הוא לא מגיע לאותה החונכות.

נמרוד ק.

|||||||

בסוף סמסטר א' של שנה א' סיימתי את שני הסרטים. כשגמרתי אותם רציתי שליחת אותם לפסטיבלים קטנים באירופה. במשרד לקשרי חוץ של בית ספר, אשר אחראי על לשלוח סרטים לפסטיבלים אמרו לי שאין בעיה בכלל כל עוד יש לי את הסרטים באיכות סבירה וכל עוד יש לי אישור ספציפי מרנן שור לגבי העניין. בעקבות כך כתבתי לרנן מכתב אישי ראשון מאז תחילת הלימודים:

7.3.05

עבור:
רנן שור

הנדון: שני סרטים לעיוןך

שלום רנן. לאחרונה השלמתי שני סרטים קצרים במסגרת בית ספר במסגרת סמסטר א'. האחד עלילתי והשני דוקומנטרי. אני מעוניין לשלוח את הסרטים, באישורך, דרך ביה"ס, למספר מצומצם של פסטיבלים בחודשים הקרובים.

הסרטים הם חייכי אכלת אותה (עלילה) והוא תמיד היה קורא להם אבי ונעמי? (דוקומנטרי). לאחר צפייה חוזרת בסרטים, במרחק מה מהזמן בו הם נעשו, אני סבור כי לסרט השני, (אותו הארכת מעט למטרה זו), העוסק בחיפושם של הורי אחרי כנסיית הקבר בחג המולד ביי"ם, יש סיכויי הצלחה לא מבוטלים בפסטיבלים. זאת עקב סיטואציות האמת אשר מתרחשות בו ועקב העניין הירושלמי/פוליטי/ אישי/ גלובלי אשר הוא מעורר, כמו למשל בקטע בו מודיע קריין הרדיו על תפיסתו של

מרדכי ואנונו או בקטע בו אמי נעמי נלחצת מיריות בשערי העיר העתיקה. לא תהיה בעיה להוסיף את לוגו ביה"ס כנדרש.
בעניין הסרט חייכי אכלת אותה (לו כבר הוספתי כותרות) – אני מטיל ספק בעניין הצלחתו האפשרית בעולם. יש לזכור כי הסרט נגמר במתיחת פיגוע שבאמת לכאורה קורה (=מתפוצץ, אך רק בסאונד). מכל מיני סיבות החלטתי שלא להכניס צילומי חדשות אמיתיים של פיגוע בסוף, כפי שהציע לי יועץ הסדנה ארנון גולדפינגר, ולכן אולי הסרט מאבד מפוטנציאל ההברקה שלו בסופו.

בתודה
נמרוד קמר
שנה א' מלא'

לאחר ששלחתי את המכתב רנן זימן אותי לשיחה. צפינו ביחד בסרט חייכי אכלת אותה. בסוף הצפייה רנן אמר שבסרט אין קונפליקט ושהוא גם לא קומדיה, שיכולה לרגש. בעניין הפסטיבלים רנן אמר שהסרטים לא מייצגים נכונה את בית ספר, ושמעבר להיותי תלמיד שנה א' שנה ממנה לא שולחים סרטים לפסטיבלים, הסרטים שלי פשוט לא יובנו ולא יעברו טוב בעולם, למשל בפסטיבל בפינלנד, אף אחד לא יבין מה אני רוצה. אמרתי אז לרנן שהוא לא ראה את הגרסאות המתורגמות שהכנתי לשני הסרטים. רנן אמר שזה לא משנה.
בתחילת סמסטר ב' מרץ 2005, התחלתי להופיע בתוכנית הנוער "אקזיט". מאחר ובבית ספר מותר להחסיר מכל שיעור פעמיים בסמסטר, אחרת הציון בקורס הוא נכשל, הייתי צריך לבקש מבית ספר, מהמזכירות עינת ויונת, לאשר ספציפית את החיסורים הרלוונטיים לזמן בו הופעתי בטלוויזיה.

----- Original Message -----

From: nnimrodd
To: סם שפיגל-עינת
Cc: סם שפיגל-רנן ; סם שפיגל-יונת
Sent: Wednesday, March 16, 2005 1:20 AM
Subject: בקשה לביטול חיסור

שלום עינת.

ביום שלישי האחרון (משמע-אתמול/אם קיבלת את המייל הזה היום) (הוא ה-15.3) לא הגעתי לבית הספר.
עקב עבודתי החדשה כמגיש פינה בתוכנית הטלוויזיה "אקזיט", תוכנית לבני נוער בערוץ הוט 3, לא יכולתי להגיע באותו יום שלישי, ואינני יכול להשתמש בשני החיסורים המותרים כאן, עקב כך שהעניין עומד לחזור על עצמו מדי יום שלישי שני (משמע – כל שבועיים) ואני מבקש בהתאם ביטול כללי של כל חיסורי העתידיים לבוא בזמנים הללו.
ברור מדוע אינני יכול להיעזר כאן באותם שני חיסורים המוצעים לכל תלמיד באופן שותף – מכסה זו תיגמר כבר ביום השלישי הבא (ה-29.3) אז איאלץ לא להגיע שוב לבית הספר ליום שלם מסיבה זוהה. דאי שאדאג להשלים את החומר החסר ולהגיש את כל המטלות כרגיל.
העבודה החדשה חשובה לי עד מאוד לקידומי האישי במדיום הטלוויזיוני בו אני מבקש להשתלב, וגם לשפשוף כישורי המתהווים כאיש טקסט וסמול-טוק.
אני מודה לך מראש על ההתחשבות,

נמרוד ק.
שנה א' מלא'

העתק: יונת, רנן

----- Original Message -----

From: nnimrodd

To: סם שפיגל-עינת

Sent: Monday, March 21, 2005 8:37 PM

Subject: חיסור לא צפוי

שלום שוב עינת.

שוב נוצר מצב בו אני נאלץ לא להגיע לכל היום (יום שלישי) עקב הופעתי בתוכנית "אקזיט", בספיישל פורים מיוחד, אשר נוכחתי בו היא חובה.

=====

נמרוד ק.

באפריל 2005, מספר שבועות לאחר תחילת סמסטר ב', רנן שוב כינס את הכיתה לשיחת חתך והודיע לכולם שעקב שיחות שהיו לו עם המורים החליטה הנהלת בית ספר שלא כל התלמידים יצלמו בהכרח סרט משלהם בסמסטר ב', לא כל עוד לא יהיה להם תסריט אשר בו ימצא קונפליקט ראוי, שיאושר על ידי המורה לבימוי. בשיחת חתך נוספת רנן גם הודיע שלרגל חגיגות ה-15 שנה לבית ספר סם שפיגל הוא מתכוון לזמן את תלמידי העבר של בית ספר למילואים. בשלב הזה כתבתי לרנן מכתב נוסף:

30.5.2005

שלום רנן.

בשיחת החתך בינינו בסוף סמסטר א' עלה עניין הקונפליקט ואופן השתלבותו בסרט, כפי שנעשו בסמסטר א'.

לא יכולתי שלא להסכים איתך יותר, כי באותם הסרטים אשר הגשתי בסמסטר הראשון ללימודים לא היה קונפליקט כלל. לזכותי אני יכול לומר כי ניסיתי כמיטב יכולתי לקנפלקט אותם לכדי ריגוש מרבי, אך לרעתי אני יכול לומר שמשום מה, בתוצאות, כפי שהומחשו בדי.די הכיתת, לא השגתי זאת כלל, וככל הנראה עושה רושם שגם כלל לא עמדתי ללהתקרב ללהשיג זאת. מדובר לחלוטין בכישלון מהותי עבורי, ובשני הסרטים: משמע - הן בסרט חייכי אכלת אותה והן בסרט הוא תמיד היה קורא להם אבי ונעמי? - בשניהם חסר אותו קונפליקט, מה שיכול היה להרים אותם לכדי יצירות בעלות משמעות ועניין כלשהו, וניהים ככל שיכלו להיות.

נשאלת השאלה: האם אני מסוגל לייצר קונפליקט. ונשאלת תת השאלה - ממה? (בדיוק אני יכול לייצר קונפליקט).

עלי להתעמק כעת בנקודה זו: עניין הקונפליקט רודף אותי מתחילת השנה. וכל יום: מהרגע בו אני אוכל קונפלקט בבוקר ועד לרגע בו אני רוכב על הקורקינט שלי בחזרה הביתה בערב; כשאני אוכל את הסנדוויץ עם קוטג' שלי בהפסקת הצהריים וכשאני דן עם קולגות בבית ספר בעניין ההא"ס (= התחלה אמצע סוף - עניין קלנועי נוסף אשר מטריף אותי בלי סוף) - לרגע - הקונפליקט לא עוזב אותי. והכי גרוע - אני חש כי על אף שאני לכאורה חי את הקונפליקט 24 שעות ביממה - חיי עצמם, כסיפור, רחוקים מלהיות בקונפליקט, כאשר המעצורים והפתרונות בהם ולהם ידועים וטריוויאליים מראש, וכאשר אני, כדמות, אשר על פניו עובר עליה תהליך, כלל לא מודע לעניין. משמע: אני לא משתף פעולה, שלא לדבר על סט-אפים ופיי-אופים אשר אמורים להתממש בי מדי יום, רק מעצם העובדה שאני עוסק באופן כה קונטינגנטי בקונפליקט עצמו.

כעת:

באותה שיחת חתך שלי איתך בעבר ציינתי גם את חוסר התייחסותך למכתבי הקודם. תגובתך
האינסטינקטיבית היתה שבית ספר עובד יעיל. האם גם הפעם בית ספר יעבוד יעיל ויגלה דחף להושיע
אותי מעניין חוסר היותי דמות בדילמת אמת?

בתודה,
נמרוד קמר
שנה א' מלא'

////////

לאחר מספר ניסיונות נוספים לכתוב תסריט מוצלח אשר יעבור את המיני-ועדות של
המורה לבימוי, כתבתי באחד מיומני האימייל התקופתיים שלי על המצב. היומנים מופצים
באימייל המוני, כאשר אין סלקציה עקרונית לגבי מי שמקבל אותם. האימייל ההמוני הרלוונטי
היה כזה:

----- Original Message -----

From: nnimrodd
Sent: Wednesday, April 20, 2005 2:29 AM
Subject: \ עקב הביקוש הגואה \ סוף אפריל 05

עקב הביקוש הגואה לאתר נמרוד.קום, נמרוד.קום חותם על הסכם עם חברת www.yahoo.com,
המארחת את האתר כרגע, הסכם המבטיח מפורשות שהאתר לא יקרוס מדי שעה בשעות העומס, כאשר
נמרוד ישלם \$4.99 לחודש תמורת כל הסיפור, לא כולל משלוח.

ועוד: נמרוד משחרר לעיון הציבור את התסריט לסרטו הבא שנקרא הסרט הירושלמי האחרון.
למעשה נמרוד מתלבט בינו לבין הרעיון השני שלו לסרט אחר, סרט שנקרא טרופית עם ארק, כאשר
האמירה הרווחת בין מחנכיו של נמרוד היא שעדיף סרט חכם באופן לא מודע מאשר סרט אוילי
באופן מודע, כאשר הסרט הירושלמי האחרון נחשב לסרט החכם באופן לא מודע, וכאשר המילה
"מודע" עשויה לשמש במודע כמילה נרדפת למילה "מתחכם".

ניתן לקרוא את התסריט לסרט הירושלמי האחרון בלינק הזה:

www.nnimrodd.com/photos/The_Last_Jerusalem_Picture_Show_by_nnimrodd.jpg

ואת הסינופסיס לסרט טרופית עם ארק בלינק הזה:

www.nnimrodd.com/photos/Tropit_With_Harak_by_nnimrodd.jpg

נמרוד ישמח לכל ביקורת או הצעות לגבי שני הסרטים.

=====

עקב הביקוש הגואה \ סוף אפריל 05

כשבוע לאחר ששלחתי את אותו אימייל המוני רנן זימן אותי לשיחה. לכשהתיישבתי
וסגרתי את הדלת רנן הישיר אלי מבטו ואמר בקול נחרץ: "אנחנו לא עובדים פה בשבילך".
כששאלתי אותו למה הוא מתכוון הוא אמר שכמות המכתבים שאני שולח למוכירות בית ספר
היא גדולה מדי ושיותר מכך – הוא גם הבין מהמורה לבימוי, בעקיפין, שציינתי את שמו
באתר האינטרנט שלי כבן אדם שלא אישר לי את התסריט. סתרתי את האשמותיו של רנן
בעניין המורה לבימוי כאשר ציינתי בפניו שלא כתבתי את שמו הספציפי של המורה המדובר
באותו האימייל ההמוני ושכל השיח בעניין היה מקצועי גרידא. רנן אמר אז שזה לא משנה

ואני אמרתי שאני אקח את העניין לתשומת לבי.
עוד אמרתי לרנן שבאותה הזדמנות אני מעוניין לתת לו עותק של הסרט תמר היפה שבדיוק
השלמתי, סרט אשר לא נעשה דרך בית ספר. רנן אמר שאין צורך בכך ושנתרכז בסרטים
שהכנתי ושאני אכין במסגרת בית ספר. עניתי לו שכבר הכנתי לו את הסרט במעטפה סגורה
עם שמו. רנן שאל אותי מה האורך של הסרט. עניתי אז שאורך הסרט הוא 10 דקות כולל
דיאלוגים, ורנן הסכים לקבל את המעטפה.